

پیام به کارگران شرکت کننده در فستیوال جهانی خشم شرافتمندانه در مکزیک

کمیته هماهنگی

پنجشنبه دوازدهم دی ۱۳۸۷

کارگران!

آنچه در جهان موجود جریان دارد حدیث تلخ گرسنگی، اسارت، ذلت، شکنجه، حمام خون، فحشاء و حقارت ما میلیاردها انسان برده مزدی است. دهه های متمادی از تسلط سراسری و جامع الاطراف رابطه خرید و فروش نیروی کار بر بند بند هستی انسان ها در وجه به وجه کره زمین می گذرد، دنیای حاضر از اشباع بی کران سرمایه دم کرده است و امکان ناپذیری ادامه حیات بشریت کارگر و فرودست در این جهنم خون و وحشت و گرسنگی و خفقان به نقطه انفجار رسیده است. محصول اجتماعی سالانه ای که کارگران سراسر جهان تولید می کنند سر به کلهکشان ها می ساید. متوسط سرانه این محصول در سال برای نیمی از دنیا مرز ۲۳ هزار دلار امریکا را پشت سر نهاده است و این در حالی است که متوسط دار و ندار معیشتی سرانه ۲ میلیارد کارگر و نفوس کارگری در سال به ۴۰۰ دلار هم نمی رسد. در طول ۴ دهه اخیر حجم پیش ریز سرمایه در چهارگوشه جهان از دهها برابر سابق فراتر رفته است و همزمان شمار جمعیت بیکار تا مرز یک میلیارد نفر فوران کرده است، دیری است که دوران برچیدن مدارس و بیمارستان ها و محو تمامی دستاوردهای دوره های گذشته بیکار کارگران آغاز شده است و با بیشترین شتاب به پیش می تازد. سطح مزدهای واقعی به طور بی امان روند نزول می پیماید و موج تهاجم سرمایه به هست و نیست انسان های کارگر از همه سو در طغیان است. **سؤال اساسی این است که چه باید کرد و علاج معضل را چگونه و در کجا**

باید جستجو نمود؟

رویکردهای مختلف درون و بیرون جنبش کارگری جهانی برای این سؤال پاسخ های بسیار متفاوت و گاه متضادی دارند. پاسخ هائی که از منظر ما فعالین جنبش ضد سرمایه داری طبقه کارگر، در غالب موارد نه چاره کار که کاملاً بالعکس نسخه پیچی های بسیار هولناک برای ماندگارسازی وضعیت موجود و برای تحکیم پایه های قدرت نظام کارگرکش و بشرستیز بردگی مزدی است.

عده ای از کمبود توسعه صنعتی و رشد ناکافی سرمایه گذاری ها در بخشی از جهان سخن می رانند!! و انباشت صنعتی کلان تر و عظیم تر در جوامع هر چه بیشتری از دنیا را راهی برای کاهش بیکاری و فقر و گرسنگی و فحشاء و بهبود وضعیت معیشتی انسان ها اعلام می دارند!! این راه به طور قطع و بدون نیاز به استدلال، راه فریب کارگران، راه تشدید هر چه موحش تر استثمار توده های کارگر، راه توسعه هر چه سهمگین تر بیکاری ها، گرسنگی ها، فقر و فلاکت و فحشاء، راه کفن و دفن بشریت کارگر و فرودست در گورستان توحش سرمایه داری است. معضل بشریت موجود نه کمبود پیش ریز سرمایه و توسعه انباشت صنعتی بلکه نفس موجودیت نظام سرمایه داری است. ما در عصری زندگی می کنیم که هر دینار انباشت عظیم تر سرمایه گامی در گسترش گرسنگی، تعمیق فقر، افزایش شمار بیکاران، تشدید فشار استثمار و همه ابعاد سیه روزی انسان های کارگر کره زمین است. برای درک صحت این

حرف نیازی به هیچ نظریه پردازی و تئوری بافی نیست. وجود ۳۶ میلیون انسان گرسنه در امریکا و گسترش لحظه به لحظه بیکاری و فقر در اروپا، انفجار بیکاری و مرگ ناشی از گرسنگی در قطب های با رشد اقتصادی بیش از ۱۰٪ در هر سال بهترین گواه این مدعا است.

سندیکالیست ها و متولیان جنبش اتحادیه ای از مبارزه برای بهبود شرایط کار و معیشت توده های کارگر در چهارچوب بقای نظام سرمایه داری حرف می زنند. اتحادیه های کارگری سالیان متمادی است که بخش بسیار عظیمی از کارگران جهان را به دار فرمیسم راست سندیکالیستی خود حلق آویز کرده اند و راه هر گونه مبارزات ضد سرمایه داری طبقه کارگر را سد ساخته اند. اتحادیه ها در تمامی تاریخ حیات خود همان راه حل ها، افق ها و راهکارهایی را در پیش روی طبقه کارگر قرار داده اند که نظام سرمایه داری و بانیان و حاکمان و متفکران و نمایندگان و متولیان دوزخ کثیف بردگی مزدی به مثابه ملزومات ماندگارسازی این نظام در اذهان کارگران القاء می کنند. جوامعی که مرکز تاخت و تاز و نفوذ عظیم ترین اتحادیه های کارگری است امروز به میدان تهاجم بی عنان و توحش بار سرمایه علیه دار و ندار زندگی کارگران تبدیل شده است و اتحادیه ها همه جا دست در دست صاحبان سرمایه و دولت های سرمایه داری برای تحمیل تمامی سیه روزی ها و نکبت و ادبار ناشی از این نظام بر گرده معیشت کارگران همکاری و تلاش می کنند. ما جنبش سندیکالیستی و اتحادیه ای را جنبشی در راستای دفن پیکار ضد سرمایه داری طبقه کارگر تلقی می کنیم و حلق آویزی کارگران به راه حل های فرمیستی و اتحادیه ای را بسیار هولناک می بینیم.

گروههای زیادی از دیرباز تا امروز در تلاش بوده اند تا جنبش کارگری را نیروی پیشمرگ رژیم ستیزی های فرادلبقاتی و دموکراسی طلبانه و «حق تعیین سرنوشت ملی» و «رهائی بخش» و نظائر این ها سازند. بخش وسیعی از این نیروها و گروهها تاریخاً به صورت دروغین و ناحق زیر نام چپ و جنبش کارگری و آرمان رهائی توده های کارگر! اعلام موجودیت و ابراز حیات کرده اند. در گذشته های دور نوعی ضد امپریالیسم ناسیونالیستی و بورژوائی را به عنوان بستر پیکار روز و برنامه ریزی کاپیتالیستی شکل دولتی کار و تولید را به صورت دورنمای پیکار بر جنبش کارگری تحمیل کرده اند. بقایای این نیروها امروز در چهارگوشه دنیا به صورت محافل و احزاب چپ نما با اسم و رسم های مختلف و در بسیاری موارد با علم و کتل دروغین گسست از گذشته، عین همان سیاست ها و رویکردها را دنبال می کنند، تعویض این رژیم و آن رژیم، دموکراسی طلبی، علم و کتل ضد جهانی سازی، مبارزات سندیکالیستی، جنبش های دموکراتیک استیفای حقوق زنان!! صلح! محیط زیست یا علیه کار کودکان و نوع این ها را بدون هیچ نوع بار طبقاتی ضد کار مزدی و بدون نشانه روی مستقیم علیه رابطه خرید و فروش نیروی کار در پیش روی کارگران دنیا پهن می کنند. همه این ها بدون استثناء مبارزه علیه شدت استثمار نیروی کار، مبارزه علیه فقر و گرسنگی و دیکتاتوری و خفقان، مبارزه علیه کار کودکان و بی حقوقی زنان، مبارزه علیه جنگ و سیه روزی های موجود انسان ها را از مبارزه علیه اساس سرمایه داری جدا می کنند. بسیاری از این جریانات از ضدیت با سرمایه داری حرف می زنند اما کل هست و نیست پراتیک و دورنما و واقعیت جنب و جوش سیاسی آن ها نه در راستای ستیز با سرمایه داری که در جهت انحراف مبارزات کارگران از این رویکرد است.

کارگران!

ما معتقدیم که هیچ کدام از این راهبردها، راه حل ها و نسخه پیچی ها علاج درد توده های کارگر دنیا نیست. ما هر چه می کشیم از موجودیت نظام بردگی مزدی است که می کشیم. ریشه تمامی مصائب موجود بشریت کارگر و فرودست جهان در وجود رابطه خرید و فروش نیروی کار قرار دارد. بیکاری یک میلیارد سکنه کره زمین تبخاله قهری وجود رابطه کار مزدی است و تا سرمایه داری هست شمار بیکاران اضافه خواهد شد، گرسنگی چند صد میلیون و در عالم واقع ۳ میلیارد کارگر و افراد خانواده های کارگری دنیا ارمغان بی چون و چرای موجودیت نظام بردگی مزدی است و ما با چشمان بسیار باز شاهدیم که هر چه انباشت سرمایه غول آساز به پیش می تازد بر خیل گرسنگان جهان اضافه و باز هم اضافه می گردد، میلیون ها کودک خیابانی محصول توسعه و تشدید توحش بار استثمار نیروی کار کارگران دنیا توسط سرمایه است، ریشه کلیه اشکال بی حقوقی زنان در جهان معاصر در ژرفنای رابطه خرید و فروش نیروی کار قرار دارد. سرمایه است که سلامت محیط زیست انسان ها را در آستانه سوداندوزی های انبوه و انبوه تر خود قربانی می گرداند. کلیه جنگ های بشرسوز دنیا را سرمایه داران و دولت های سرمایه داری به راه می اندازند و زندگی مردم کارگر را در میان شعله های آن ها خاکستر می سازند، دیکتاتوری و خفقان و بربریت موجود در دنیا بدون هیچ کم و کاست ملزومات محتوم بقای رابطه خرید و فروش نیروی کار است و اجزاء پیوسته و اندامواره نظم تولیدی و سیاسی رابطه تولید اضافه ارزش می باشند. منحنی فشار و تشدید و عروج این دیکتاتوری و تاتاریسم نیز دقیقاً با داده های ریاضی و اجتماعی نیاز سرمایه به تشدید استثمار نیروی کار کارگران و افزایش نرخ اضافه ارزش ناشی از استثمار آنان بالا و پائین می گردد. در یک کلام هر چه استثمار، ستم، جنایت، تبعیض، بی حقوقی و شرارت در دنیا است همه بدون هیچ اگر و اما از قعر حیات رابطه کار مزدی نشأت می گیرد. بدون مبارزه آگاه و سازمان یافته و منسجم و سراسری و انترناسیونالیستی علیه بنیاد موجودیت رابطه خرید و فروش نیروی کار و بدون پیوند زدن اندامواره و اندرونی مبارزات روز کارگران با این رویکرد استراتژیک، نمی توان بر هیچ مشکلی فائق آمد.

کارگران!

ما فعالین جنبش ضد سرمایه داری سخت بر آنیم که با ناسیونالیسم پوسیده ملبس به ردای سرخ امپریالیسم ستیزی، با رفتن راه بر روی فرش سرخ رژیم ستیزی دموکراتیک، با ابراز ضدیت بورژوائی علیه جهانی سازی و از همه مهمتر با حلق آویز شدن به دار فرمیسم منحنی سندیکالیستی و اتحادیه ای هیچ گرهی را در هیچ کجا از کوه معضلات هیچ کارگری نمی توان باز کرد. درست بر همین اساس و از درون این جمعیت آگاهانه است که ما راه سازمانیابی سراسری و انترناسیونالیستی پیکار کارگران علیه سرمایه و علیه اساس کار مزدوری را در پیش گرفته ایم. جنبش ضد سرمایه داری برای ما هم استراتژی و هم تاکتیک است. ما از مبارزات روز توده های کارگر حرکت می کنیم. به این مبارزات تعلق داریم، می کوشیم تا در متن آن با تمامی قوا حضور فعال و مؤثر و آگاه داشته باشیم. توده های عظیم طبقه کارگر ایران امروز به دنبال تهاجمات ۳۰ ساله بی امان سرمایه داری تا آنجا عقب نشسته اند که مبارزه برای دستمزدهای معوقه چندین ماهه و جلوگیری از اخراج به محور کارزار روز آنان بدل شده است.

وضعیت زنان کارگر و کودکان خیابانی در ایران بسیار رعب آور و هراس انگیز است، فشار دیکتاتوری هار و عریان سرمایه بر توده های کارگر و فعالین کارگری به اوج رسیده است. ما فعالین جنبش ضد سرمایه داری در متن مبارزه جاری و روزمره کارگران علیه این وضعیت و این سیه روزی ها، برای رویکرد هر چه آگاه تر، هر چه سازمان یافته تر، هر چه متحدتر و هر چه نیرومندتر جنبش طبقه خویش تلاش می کنیم. ما از کارگران می خواهیم که حول منشور مطالبات پایه ای ضد سرمایه داری خود متحد و متشکل شویم. می کوشیم تا توده های کارگر حول این منشور به صورت شورائی سازمان یابند. برای ما مبارزه علیه تعویق دستمزدها جزء لاینفکی از مبارزه استراتژیک علیه اساس کار مزدی است. ما کارگران را دعوت نمی کنیم که فقط به گرفتن حقوق معوقه اکتفاء کنند، بلکه از آن ها می خواهیم که برای گرفتن این حقوق از هر نوع آویختن خود به دار قانون و قانونیت و حقوق و نظم سرمایه سخت اجتناب کنند و در عوض به قدرت لایزال و کارساز طبقاتی و ضد سرمایه داری خویش اتکاء نمایند، ما در جریان این مبارزات سرنوشت محصول کار و استثمار کارگران، چگونه سرمایه شدن حاصل کار آنان و همه مسائل مربوط به استثمار نیروی کار توسط سرمایه را با رجوع به شرائط مشخص روز تشریح می کنیم و این تشریح را به آگاهی طبقاتی کارگران و به هستی آگاه اجتماعی آنان بسط می دهیم، ما در جنبش همزنجیران و همسرنوشتان طبقاتی خویش به عنوان آحاد پیوسته ای از این جنبش مشارکت می کنیم و مطالبات روز توده های طبقه مان را نه فقط با رجوع به صرف نیازهای معیشتی برای بازتولید نیروی کار بلکه همزمان با رجوع به ملزومات تعرض علیه شیرازه حیات سرمایه، اختلال نظم تولیدی و اجتماعی سرمایه و اختلال روند تولید اضافه ارزش و تولید سرمایه تنظیم و اعلام می کنیم. ما با تمامی قوا می کوشیم تا منشور این مطالبات را سنگر و پرچم مبارزات روز توده های طبقه مان سازیم. سازمانیابی شورائی ضد سرمایه داری آحاد توده های کارگر و دخالت مؤثر و نافذ و آگاه همه آحاد کارگران در پیشبرد همه امور پیکار را دنبال می کنیم. ماهها است که طبقه کارگر ایران را به تصرف کارخانه های در حال تعطیل فراخوان می دهیم. از کارگران می خواهیم که با اتکاء به قدرت متحد طبقاتی شان شوراهای ضد سرمایه داری خویش را بر پای دارند. از درون این شوراها قدرت طبقاتی سراسری خود را یکی کنند و با اتکاء به این قدرت، کارخانه ها را تصرف و پروسه کار و تولید را، خود و با اراده خود و بر اساس رویکرد تعرض به شیرازه حیات سرمایه برنامه ریزی نمایند.

ما با تمامی توان می کوشیم که همه اشکال مبارزه علیه همه نوع بی حقوقی های ناشی از وجود سرمایه داری را به صورت سنگرهای متحد یک جبهه گسترده و سراسری مبارزه علیه سرمایه داری به هم پیوند زنیم. برای ما پدیده هائی به نام جنبش دموکراتیک زنان، جنبش دموکراتیک صلح و محیط زیست و علیه کار کودکان در خارج از مدار متحد جنبش ضد سرمایه داری و برای لغو کار مزدی پدیده های سترون و در خدمت بقای سرمایه اند. همه اصرار کار ما بر این است که تمامی این ها سنگرهای پیوسته پیکار سراسری ضد سرمایه داری باشند. گرفتن حقوق کامل یک کارگر شاغل برای بیش از ۱۵ میلیون زن خانه دار ایرانی را مبارزه ای در راستای استیفای یک جزء اندک از حقوق زنان و در همان حال مبارزه ای علیه سرمایه می بینیم، به زنان کارگر نمی گوئیم که همراه با زنان سرمایه دار برای منصب و مقام بالاتر زنان در برنامه ریزی کاپیتالیستی کار و تولید و اعمال نظم تولیدی سرمایه بر توده های طبقه خود مبارزه کنند!!! این کار را نه مبارزه برای حقوق زن بلکه پیشمرگ کردن زنان کارگر برای خدمت به

بخش یا بخش هائی از طبقه سرمایه دار و جاودانه سازی نظام بردگی مزدی می بینیم، در مبارزه علیه آلودگی محیط زیست بنیاد برنامه ریزی کار و تولید سرمایه داری را آماج حمله قرار می دهیم، منشور مطالبات پایه ای کارگران را به عنوان بستر مختل سازی پروسه تولید اضافه ارزش و بالطبع بهبود شرائط کار و زندگی کارگران در نظر می گیریم. زیر نهاد تعیین راهکارهای روز مبارزه برای ما، بهبود وضعیت معیشتی و رفاهی و حقوق اجتماعی و آزادی سیاسی توده های کارگر **اما** از طریق مختل نمودن پروسه بازتولید سرمایه، استحکام گام به گام قدرت تعرض طبقه کارگر علیه سرمایه، سازمان یافتگی بیشتر و بیشتر ضد سرمایه داری کارگران، شفاف تر و شفاف تر شدن افق لغو کار مزدی مبارزات و پیشروی سنگر به سنگر علیه بردگی مزدی است. برای ما فعالین جنبش ضد سرمایه داری، همه این ها اجزاء پیوسته فعالیت های روز در درون جنبش جاری کارگران می باشد و همین ها است که ما و راهکارهای روز مبارزه ما را از رفرمیسم راست سندیکالیستی و رفرمیسم چپ فرقه گرای میراث دار اردوگاه شوروی سابق به طور کامل جدا می سازد. سوسیالیسم ما سوسیالیسم لغو کار مزدی، سوسیالیسم رهائی انسان از قید وجود سرمایه، از هر نوع قید، حتی قید کار است و ما میان این سوسیالیسم و خط مشی روز پیکار خویش رابطه ای بسیار اندرونی، انداموار و غیرقابل تجزیه می بینیم. ما بر آنیم که رهائی انسان از شر اختاپوس پر از توحش و شرارت سرمایه داری تنها از این طریق امکان دارد و هیچ یک از راههای دیگر به این هدف منتهی نخواهد گردید.

کارگران!

محسن حکیمی و بیژن امیری از فعالین سرشناس این جنبش هستند. آنان با همه وجود در این راستا پیکار کرده اند و تاوان این پیکار را با دستگیر شدن ها، شکنجه شدن ها، اسارت ها و همه مصائب دیگر پرداخت کرده و در آینده نیز پرداخت خواهند کرد. حکیمی و امیری الان در زندان دولت سرمایه داری به سر می برند. تنها جرم آنان کارگر بودن، مشارکت فعال و در حد توان در مبارزات کارگران و برای سازمانیابی شورائی و سراسری و انترناسیونالیستی جنبش ضد سرمایه داری توده های کارگر است. حکیمی و امیری در جریان این پیکار نه فقط آماج خشم و قهر دژخیمان سرمایه اند بلکه همواره خشم و تنفر جریانات راست سندیکالیستی و فرقه بازان چپ میراث دار اردوگاه سرمایه داری دولتی را هم به جان خریده اند. آنان تلاش کرده و می کنند تا در بطن مبارزات روز کارگران حاضر باشند، با مبارزات ضد سرمایه داری کارگران در همه جا، در اتوموبیل سازی های دیترویت، در دوچرخه سازی بیک آلمان، در شوراهای کارگری آرژانتین و در هر کجای دیگر همسو و همراهی نشان دهند

حکیمی و امیری اینک به همین جرم در زندان دولت سرمایه اند. فعالین جنبش ضد سرمایه داری از همه شما در هر کجا که هستید انتظار حمایت دارند. آنان این حمایت طبقاتی را نه برای شخص امیری و حکیمی بلکه برای جنبش ضد سرمایه داری طبقه کارگر ایران و کل کارگران جهان می خواهند.

فشرده پیام حکیمی و امیری و جنبش ضد سرمایه داری طبقه کارگر در ایران به همه شما این است: **بیانید تا سراسر جهان موجود را به میدان وسیع پیکار علیه سرمایه و علیه اساس کار مزدوری تبدیل کنیم، بیانید تا در هر کجا که هستیم گردان های متحد جنبش ضد سرمایه داری و برای لغو کار مزدی طبقه بین المللی خویش باشیم. بیانید تا پرچم پیکار علیه بنیاد بردگی مزدی را در وسعت تمامی مراکز کار و تولید جهان و کل جنبش کارگری بین المللی به**

اهتزاز در آوریم. بیانید تا همین الان حول یک منشور مطالبات پایه ای ضد سرمایه داری در سطح سراسری و انترناسیونالیستی دست در دست هم گذاریم و متحد گردیم.

کارگران علیه سرمایه متحد شویم

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۷ دیماه ۱۳۸۷، ۲۶ دسامبر ۲۰۰۸

<http://www.hamaahangi.com>

khbitkzs@gmail.com